

розв'язування виробничих вправ, моделювання ситуацій.

Міждисциплінарні зв'язки є особливо актуальними для проектування навчального процесу з реалізації компетентнісного підходу, оскільки формування компетенцій майбутніх фахівців з економіки здійснюється не однією, а декількома навчальними дисциплінами.

М.О. Устенко

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРЕВАГИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Сучасному суспільству потрібна масова якісна освіта, яка спроможна забезпечити зрслі вимоги до споживача та виробника матеріальних і духовних благ. Виконати соціальне замовлення суспільства через збільшення асигнувань на освіту, збільшення кількості навчальних закладів та іншими традиційними способами не в змозі навіть заможні країни. Тому поява дистанційної освіти не випадкова, це закономірний етап розвитку та адаптації освіти до сучасних умов.

За останні роки розвиток інформаційних технологій зробив актуальною проблему модернізації системи освіти. Суть такої модернізації найбільше відображена в концепції дистанційної освіти (ДО), яка завдяки такому глобальному явищу, як Інтернет, охоплює широкі шари суспільства та стає найважливішим фактором його розвитку. Особливого значення така модернізація системи освіти набуває в Україні.

Система ДО має ряд переваг і значно розширює коло потенційних студентів. Одержати освіту дистанційно має можливість молодь, яка не може поєднувати навчання з роботою або проживає у віддаленій від обласних центрів місцевості; військовослужбовці; домогосподарки; керівники; бізнесмени або студенти, що бажають паралельно одержати освіту. Дистанційна форма навчання підходить майже всім, тому що дає можливість гармонійно поєднувати навчання та повсякденне життя.

Слід зазначити, що ДО – доступна можливість одержати освіту за кордоном з мінімальними фінансовими витратами при великому виборі спеціальностей, оскільки більшість вишів Європи та США ввели таку зручну для студентів форму освіти набагато раніше, ніж Україна.

Відзначимо головні переваги дистанційної форми навчання:

- доступність всім верствам населення;
- відсутність необхідності відвідувати лекції і семінари;
- демократичний зв'язок «викладач – студент»;
- комплексне програмне забезпечення;
- провідні освітні технології;
- індивідуальний процес навчання;
- гнучкі консультації.

Для подальшого розвитку ринку освітніх послуг, вирішення низки соціальних проблем, реального впровадження дистанційної освіти у вітчизняну освіту необхідно:

- осмислення на державному рівні, органами управління освітою, керівництвом і професорсько-викладацьким складом навчальних закладів, широкими педагогічними спільнотами доцільності й об'єктивної необхідності та можливості впровадження дистанційного навчання у вітчизняну освіту;

- створення науково обґрунтованої системи освіти і умов, що забезпечать її стійке функціонування та подальший розвиток. Для запобігання кон'юнктурних підходів і помилок минулого (програмоване навчання тощо) необхідно з самого початку надати системі соціально-педагогічну спрямованість. Застосування в дистанційній освіті телекомунікаційних мереж і сучасних інформаційних технологій – умова необхідна але недостатня;

- використовуючи існуючі та новостворені телекомунікаційні мережі (УРАН, Корпоративна мережа державного управління, міністерств і відомств тощо), доцільно, насамперед, прискореними темпами формувати у Web-середовищі систематизований вітчизняний освітній простір як інформаційну основу розгортання повномасштабної системи дистанційної освіти.

О.І. Фролов

РІЗНІ РІВНІ ПІЗНАННЯ В ХОДІ СЕМІНАРСЬКОГО ЗАНЯТТЯ

Тестування в ході семінарського заняття має на увазі перевірку знань лише на першому рівні – рецептивному (рівні пізнання). І хоча тестування припускає можливість більшої об'єктивності, воно слабо відбиває картину реального засвоєння знань. Саме завдання на цьому рівні має на увазі лише пошук серед наведених варіантів правильного. Але заради цього не обов'язково що-небудь знати, можна і вгадати. Викладачу важко на цьому рівні взагалі оцінити студента, оскільки студент залишається «німим».

Реалізацією репродуктивного рівня (відтворення) отриманих знань є, наприклад, колоквіум.

Проведення колоквіуму доцільно, коли в плані проведення семінару немає особливо складних питань. Питання до колоквіуму мають бути достатньо ємкими і не повинні вимагати від студентів однозначних відповідей. Викладач може використовувати допоміжні, наводячи питання, що дозволяють продовжити обговорення деякої проблеми. Протягом заняття студенти згадують, систематизують, узагальнюють раніше засвоєне, роблять висновки.